

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/246/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113226270
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1113226270.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v právnej veci žalobkyne: S. Q., I.. XX.XX.XXXX, Z. Y. XXX, zastúpenej: JUDr. Vojtech Kubal, advokát, so sídlom Vajnorská 8/A, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.2.2016, č.k. 24C/154/2013-134, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žalovanej sa proti žalobkyňi priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 4 611,46 eur titulom zodpovednosti za škodu spôsobenej pri výkone verejnej moci. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 2 ods. 1, 2, 3, § 3 ods. 1, 2, 4, § 4 ods. 1, 2, 3, 4, § 16 ods. 1, § 36 ods. 1, 3, § 37 ods. 1, § 38 ods. 1, § 40 ods. 1, 3, § 46, § 47 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), § 1 ods. 1, § 18 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“), § 33 ods. 1, § 37 ods. 1, § 38 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c), § 57 ods. 1 písm. b), § 61, § 62, § 63 ods. 1, § 66 ods. 3 zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, § 451 ods. 1, § 452 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a vecne tým, že žalobkyňa preukázala, že bola účastníčkou právneho úkonu - vyhlásenia o dohode o uznaní záväzku a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku a vykonateľnosťou podľa § 274 písm. e) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), uskutočneného vo forme notárskej zápisnice pred notárkou V. R. Y.. Konštatoval, že žalobkyňa preukázala, že uvedený právny úkon uskutočnila v duševnej poruche, následkom čoho sa predmetné vyhlásenie o dohode o uznaní záväzku stalo voči nej od počiatku absolútne neplatným právnym úkonom, ktorá skutočnosť bola určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 6.10.2011, č.k. 13C/187/2010-91. Dospel k záveru, že notárska zápisnica nie je rozhodnutím, ale verejnou listinou, z toho dôvodu nemôže byť predmetom nároku na náhradu škody z dôvodu vydania nezákonného rozhodnutia. Zároveň vyvodil, že notárka sa pri vyhotovení notárskej zápisnice nedopustila nesprávneho úradného postupu. Vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu súdneho exekútora uviedol, že žalobkyňa namietala, že exekútor vykonával exekúciu na základe neskôr zrušeného exekučného titulu a škoda mala spočívať v zrazení a nevrátení sumy 4 611,46 eur.

Konštatoval, že štát nemôže prebrať na seba záväzok na vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktorý má v tomto prípade iný subjekt, oprávnený v exekučnom konaní, t.j. VÚB, a.s., ktorý prijal plnenie od súdneho exekútora. Poukázal na ústavnú judikatúru, v zmysle ktorej prednosť pred náhradou škody má v prvom rade uplatnenie si práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom v prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala, že by sa bezúspešne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu plnenia bez právneho dôvodu vymožených prostriedkov od VÚB, a.s. Zároveň dospel k záveru, že súdny exekútor sa nedopustil v rámci vykonávania exekúcie zrážkami zo mzdy a z dôchodku žalobkyne nesprávneho úradného postupu. Z vykonaného dokazovania zistil, že súdny exekútor pri vykonávaní exekúcie postupoval vo vzťahu k žalobkyňi v súlade s Exekučným poriadkom, pričom zo mzdy a z dôchodku žalobkyne bola zrazená suma 4 611,46 eur, z ktorej súdny exekútor poukázal oprávnenému celkom 2 972,66 eur a trovy exekúcie predstavovali sumu 1 637,54 eur. S poukazom na nález Ústavného súdu SR zo dňa 13.2.2013, č.k. II. ÚS 165/2012-45 konštatoval, že nárok na náhradu škody od štátu by mohol žalobca úspešne uplatniť iba vtedy, ak by preukázal, že sa bezúspešne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a aktívnu legitimáciu na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody má ten, komu vzniklo právo na náhradu škody. Vychádzajúc zo zásady zákazu návratu do pôvodného stavu v exekučnom konaní, konštatoval, že žalobkyňi vzniklo právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia od všetkých subjektov, ktoré sa na jej úkor obohatili, t.j. v prípade sumy 2 972,66 eur od VÚB, a.s. a v prípade sumy 1 637,54 eur od súdneho exekútora. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p. a plne úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania s ohľadom na to, že náhradu trov konania si neuplatnila.

3. Proti rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že nesúhlasí s právnym dôvodom vysloveným súdom prvej inštancie ohľadom nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovanej z dôvodu, že si mala v danej veci uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči exekútorovi v časti trov exekúcie a oprávneného v časti inkasovania plnenia v rámci exekúcie. Poukázala na to, že exekútor jej nedoručil vyúčtovanie, ktorého súčasťou by bol podrobný rozpis, na aký účel zrazenú sumu použil. Uviedla, že z dôvodu nemožnosti navrátenia do predošlého stavu považuje zrazenú čiastku za svoju škodu a exekučné vymáhanie je zásadne verejnoprávny vzťah a ani vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania nemôže byť považovaný za súkromnoprávny vzťah s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/58/2009. Vyvodila, že nebola oprávnená žalovať oprávneného (banku) a súdneho exekútora o vydanie bezdôvodného obohatenia a nositeľom aktívnej legitimácie je Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila podaním doručeným prvoinštančnému súdu dňa 4.5.2016, v ktorom uviedla, že napadnuté rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci, pričom súd prvej inštancie sa podrobným spôsobom vysporiadal s označeným titulom nároku na náhradu škody - nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, existenciou škody ako aj príčinnou súvislosťou. Vyslovila, že žalobkyňa nedisponuje titulom na náhradu škody, keďže v konaní nebola preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu. Poukázala na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 165/2012 s tým, že vymožené prostriedky nie je možné považovať za škodu podľa osobitného predpisu, ale jedná sa o finančné prostriedky nadobudnuté bez právneho dôvodu. Vysvetlil, že nakoľko nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa týka subjektu, ktorý bol priamym účastníkom exekučného konania, vzniku a možnosti vymáhania takéhoto nároku nebráni obmedzenie uvedené v § 61 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne

zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

6. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým nároku na náhradu škody nevyhovelo a v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam.

7. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vypořádania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

8. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 5.8.2013 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím notárky a súdneho exekútora v súvislosti s ňou uskutočneným právnym úkonom, ktorý bol následne súdom určený za absolútne neplatný. Škoda predstavovala sumu vymoženú a zrazenú z jej mzdy a dôchodku v exekučnom konaní, ktoré prebiehalo na základe notárskej zápisnice ako exekučného titulu, v ktorej bol obsiahnutý predmetný neplatný právny úkon.

9. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalobkyne rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

10. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11. Podľa § 3 ods. 1 Notárskeho poriadku účinného v čase spísania notárskej zápisnice notárskou činnosťou je

- a) spisovanie a vydávanie listín o právnych úkonoch (§ 46 až 54),
- b) osvedčovanie právne významných skutočností (§ 56 až 64),
- c) konanie vo veciach notárskych úschov (ďalej len "úschov") (§ 65 až 68),
- d) konanie vo veciach notárskych centrálnych registrov (§ 73a až 73k).

12. Podľa § 3 ods. 3 Notárskeho poriadku listiny a osvedčovacie doložky (§ 56 ods. 2) vyhotovené v rámci notárskej činnosti (ďalej len "notárska listina"), ich osvedčené odpisy a listiny vyhotovené pri činnosti podľa odseku 2 sú verejnými listinami.

13. Podľa § 4 ods. 1, 2 Notárskeho poriadku notársku činnosť a ďalšiu činnosť podľa § 3 ods. 2 (ďalej len "notárska činnosť") môže vykonávať len notár. Pri výkone svojej činnosti postupuje notár nestranne a nezávisle. Je viazaný len Ústavou, zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie.

14. Podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku notár môže odmietnuť vykonať požadovaný úkon len vtedy, ak odporuje zákonu alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom.

15. Podľa § 40 ods. 1, 3 Notárskeho poriadku notár zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Notár sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1 vtedy, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho objektívne možno požadovať.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

17. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

18. Podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekúcie ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

19. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi exekučného konania sú oprávnený a povinný. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

20. Podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí, schválených zmierov, platobných výmerov, výkazov nedoplatkov a dohôd, ktorých súdnu exekúciu pripúšťa zákon. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

21. Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

22. Podľa § 61 Exekučného poriadku navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené.

23. Podľa § 62 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len spôsobmi uvedenými v tomto zákone.

24. Podľa § 9 zákona č. 514/2004 Z.z. účinného v čase exekúcie štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

25. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

26. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval správne, keď na daný prípad v časti namietaného nesprávneho úradného postupu notárky aplikoval ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb. účinného do 30.6.2004 a v časti namietaného nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004.

28. Odvolací súd poukazuje na to, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom objektívne za súčasného splnenia troch podmienok, ktorými sú existencia nesprávneho úradného postupu, existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne vyvodil absenciu nesprávneho úradného postupu notára aj súdneho exekútora, čím nebol naplnený jeden zo základných predpokladov pre vyvodenie zodpovednosti štátu za uplatňovanú škodu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa riadne vysporiadal s otázkou namietaného nesprávneho úradného postupu, a odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom, že v konaní nebolo preukázané, že notárka a súdny exekútor sa pri výkone verejnej moci

dopustili nesprávneho úradného postupu, keď konali v súlade s príslušnými ustanoveniami Notárskeho poriadku a Exekučného poriadku. Za danej situácie nemožno nijakým spôsobom vyvodiť zodpovednosť štátu za vznik uplatňovanej škody. Pokiaľ ide o konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia, odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že právny záver obsiahnutý v ustálenej judikatúre, podľa ktorého poškodený môže uplatniť nárok na náhradu škody iba vtedy, ak preukázal, že sa bezúspešne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, možno aplikovať iba v prípade, ak sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Inými slovami, zaoberať sa vydaním bezdôvodného obohatenia v konaní o náhradu škody je dôvodné v prípade preukazovania vzniku škody, ale iba za predpokladu, že došlo k nesprávnemu úradnému postupom a tento je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou, t.j. v prípade absencie nesprávneho úradného postupu je irelevantné skúmať, či poškodený mohol alebo nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal. Pokiaľ absentuje nesprávny úradný postup, nie je daný základ nároku na náhradu škody, preto poškodený by sa nemohol úspešne domáhať nároku na náhradu škody voči štátu ani v prípade, ak by bol neúspešný v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto prospech získal. V danom prípade je zrejmé, že žalobkyňa sa mohla domáhať vydania bezdôvodného obohatenia iba priamo voči tomu, kto prospech získal (VÚB, a.s. a súdny exekútor). V prejednávanej veci nebol zistený a preukázaný nesprávny úradný postup notárky ani súdneho exekútora, z toho dôvodu nemožno vyvodiť zodpovednosť štátu za uplatňovanú škodu a je tu daný dôvod na zamietnutie žaloby.

29. Pokiaľ ide o časť nároku na náhradu škody, ktorý predstavoval trovy exekúcie (minimálne v časti odmeny súdneho exekútora), je potrebné vychádzať z nálezů Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 165/2012 zo dňa 13.2.2013, v zmysle ktorého súdny exekútor koná vo vlastnom mene a na vlastný účet, preto je subjektom zodpovedným z bezdôvodného obohatenia, keďže základné predpoklady na konštatovanie vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane boli naplnené, t.j. peňažné prostriedky boli pripísané na jeho účet, a právny dôvod, na základe ktorého sa plnilo, odpadol.

30. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil.

31. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane správneho výroku o trovách konania) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal proti neúspešnej žalobkyni plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).